

castellar de meca aiora

S'hi accedeix per una xarxa de camins rupestres únics

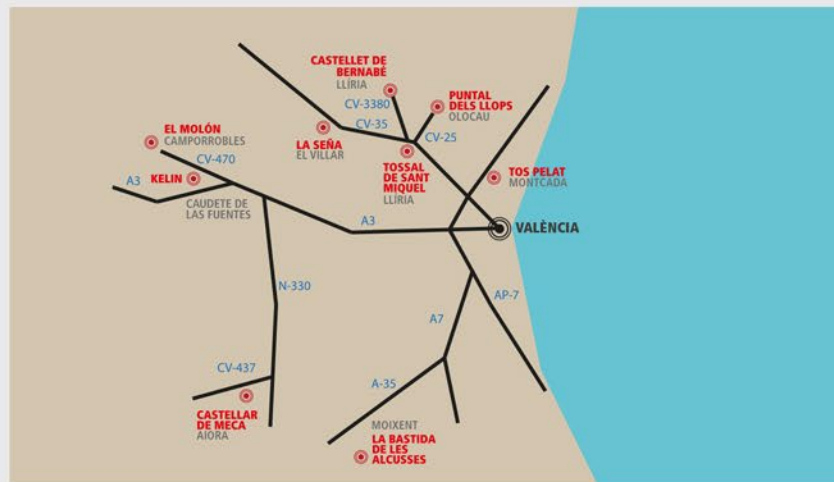
Qui eren els ibers?

Els ibers van habitar la façana oriental de la península ibèrica entre els segles VI i II abans de la nostra era. Els trets culturals dels ibers variaven d'un territori a un altre. Els qui van habitar a la zona valenciana van ser denominats edetans i contestans per alguns viatgers i geògrafs grecollatins.

Constituïen una societat jerarquitzada, governada per una elit que organitzava l'explotació del camp i controlava les relacions comercials des de ciutats fortificades. La vida quotidiana es desenvolupava en cases on no sols es cuinava, menjava i dormia, sinó que també s'hi duïen a terme activitats artesanals i metal·lúrgiques, i fins i tot cultes als avantpassats i les divinitats.

Jaciments de la ruta

Els ibers a Aiora

L'oppidum ibèric de Castellar de Meca ocupa unes 15 hectàrees i constitueix un conjunt arqueològic impressionant, declarat Patrimoni Nacional. Allí s'han trobat restes d'assentaments diversos que van des del segle VIII aC fins a l'època romana i la medieval.

Hi hagué ací una gran ciutat?

El poblat va assolir el seu màxim desenvolupament com a ciutat ibèrica entre el segle V i el final del segle III aC, període durant el qual va poder albergar uns quants milers d'habitants. Quasi la totalitat del perímetre de l'antiga ciutat ibèrica està envoltat per penya-segats, la qual cosa li confereix unes condicions defensives immillorables per a les exigències estratègiques de l'època.

La ciutat degué d'exercir una funció jeràrquica de comandament i domini sobre el territori i els assentaments circumdants. Va ser destruïda entre els segles III i II aC, en el marc de la conquesta romana de la zona.

Per què és singular?

Les restes preservades, majoritàriament tallades en la roca calcària, són testimoni d'excepció del desenvolupament tecnològic aconseguit pels ibers.

Què hi podem visitar?

Els trets més característics d'aquest jaciment són sens dubte l'excepcional xarxa de camins tallats, més de 2.200 m lineals, la gran extensió del poblat mateix i el conjunt de dipòsits rupestres, 112 aljubs i magatzems, entre els quals destaca, per les seues dimensions, el Trinquete, i que han sigut interpretats com a dipòsits d'aigua i de productes agraris relacionats amb activitats artesanals i emmagatzematge.

Descobreix el jaciment

L'impressionant camí excavat en la roca per a facilitar l'accés a la ciutat i artèria principal del poblat és el denominat Camino Hondo (1), en el qual encara són visibles les carrilades de les rodes dels carros. Si seguim l'itinerari proposat, el podem recórrer en la seua totalitat, incloent-hi una corba gran i espectacular profundament excavada (5), diversos encreuaments (9) i bifurcacions (10), i algunes evidències de camins abandonats que queden més alts que el camí principal.

La porta d'entrada (2) estava protegida per dues torres, i hui en dia encara s'hi pot apreciar el sistema de tancament amb carreus treballats per a passadors. Des de la torre nord arranca una muralla que servia de defensa a la zona del vessant més vulnerable (3). Prop de la porta podem trobar alguns murs de cases medievals sobre el camí, buits d'estacada per a parar els carros a zones de pendent elevat i un símbol rupestre gravat (4).

S'hi poden veure encara els traços dels carrers i l'estructura de les cases, amb les habitacions parcialment excavades en la roca (6 i 7). Algunes tenen escales i fornícules o menjadores en les parets rocoses, a més dels buits per a ficar les bigues que subjectaven les sostrades que estaven formades per entramats de brancatge coberts amb fang i sostinguts per bigues de fusta. El Trinquete és una de les estructures de majors dimensions (8). A la part alta es poden observar, en alguns punts, canals que des del camí sembla que conduïen l'aigua de pluja fins a possibles aljubs (11).

La Cueva del Rey Moro (12) va ser utilitzada històricament com a corral de bestiar. Prop es troben unes escales tallades, possiblement no d'època ibèrica, que ens porten de la part alta de l'altiplà a la font de Meca (13), el final del nostre recorregut.

Juan Carlos Gimenez Bixquert

Com arribar al

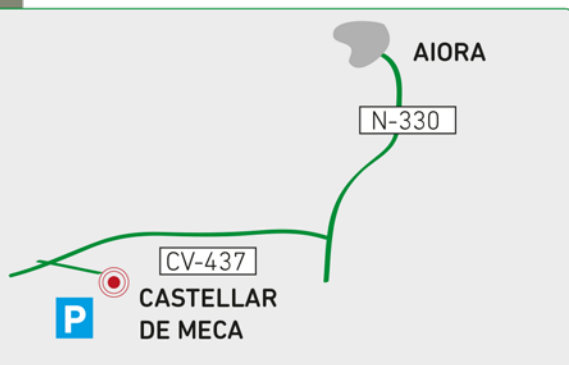
castellar de meca

Des d'Aiora a l'aparcament:

20 minuts amb cotxe
26,7 km de longitud
270 m de desnivell

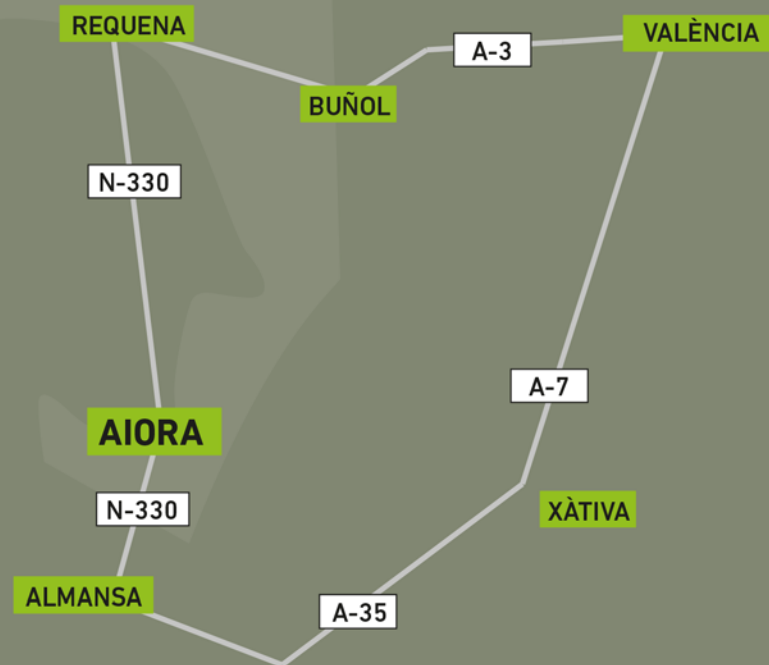
**Des de l'aparcament al centre
del poblat:**

20 minuts d'ascensió a peu
5,2 km de longitud de ruta circular
180 m de desnivell

El jaciment de Castellar de Meca es troba sobre un altiplà allargat situat a la serra del Mugrón, a 1.058 m sobre el nivell del mar i 200 m sobre el peu de la muntanya.

L'extensa xarxa de camins i les estructures llaurades en la roca, com també les restes de muralles i portes, constitueixen un conjunt patrimonial important, al qual cal afegir uns valors naturals únics: es troba en una Zona d'Espècial Protecció per a les Aus (ZEPA), entre les quals destaquen rapaces i aus estepàries. La serra del Mugrón és Lloc d'Interès Comunitari (LIC) per la seua vegetació excepcional; es tracta d'un dels millors savinars valencians de savina negral amb ginebres i amb alguns endemismes singulars com les argilagues. A més, en les proximitats es troba l'antiga llacuna de San Benito, zona humida catalogada per la Generalitat Valenciana.

VISITES GUIADES
SI HI HA DISPONIBILITAT
Reserva prèvia

961 890 658
Horari de visites: diumenge, de 9 a 14 h
ayora@touristinfo.net
www.castellardemeca.es

Ajuntament d'Aiora
Oficina de Turisme
C/ San Francisco, s/n
961 890 658
www.ayora.es

Museu de Prehistòria de València
C/ Corona, 36. València
963 883 579
www.museuprehistoriavalencia.es

